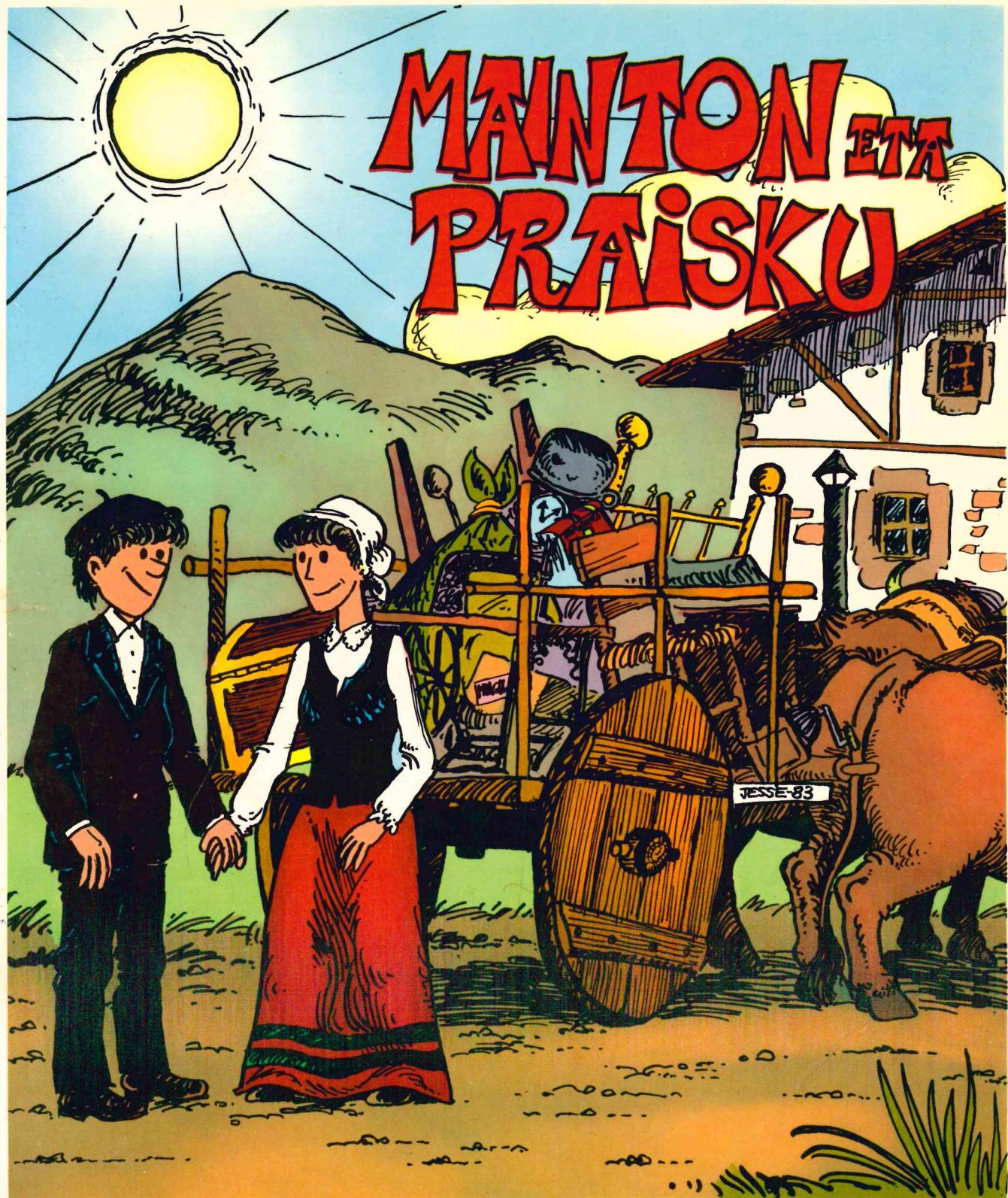

MAINTON ETI PRAISKU

**Liburu hau
Eusko Jaurlaritzako
Hezkuntza Sailak
onartu dau.**

MAINTON

eta

PRAISKU

BIBIÑE PUJANA

Eragilea: Fermin Iraolagoitia

Egilea: Bibiñe Pujana

Marrazkilaria: Jesus Antonio Ruiz

Margoa: Ernio, S. L.

Deposito Legal: BI-1657-1983

Argitaratzalea: IKA, Euba. Tnoak: 673 04 86 - 673 18 50

Argitaletxea: Ibaizabal

**MAINTON
eta
PRAISKU**

Orain dala urte asko, Olazar deritxon tokian ola bat egoan; gero, urteen joan-etorriaz ola hori itxi egin zan eta, bertako ugazabak, bere alboan Olabarriko errotea egin eban.

Toki orretara biziten “Markos-errota” eta bere sendia etorri ziran.

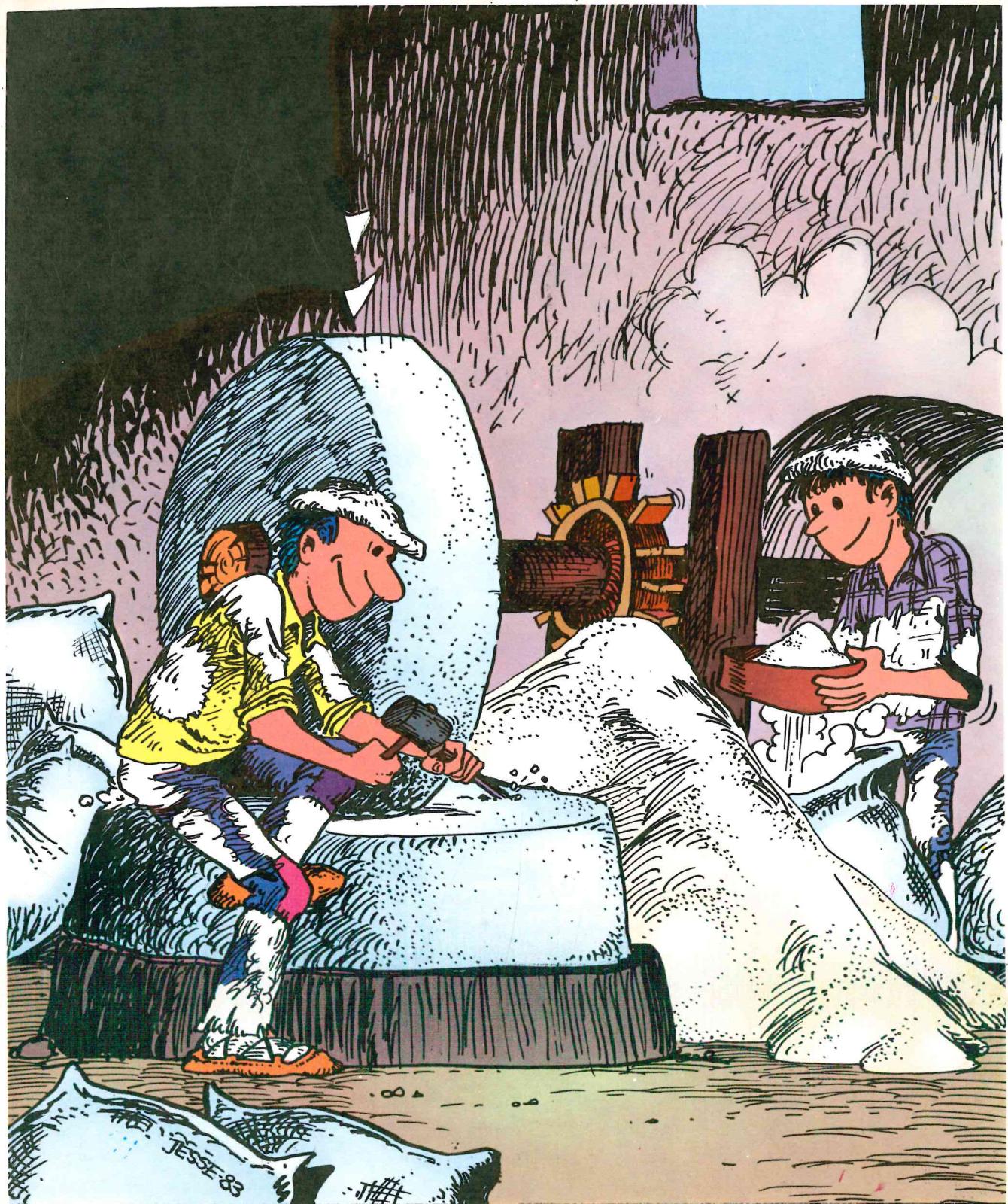

“Markos-errota” gizon trebea zan baina bere semea Praisku ere ez jakon atzean gelditzen.

Egun baten aita semeak postureka hasi ziran:

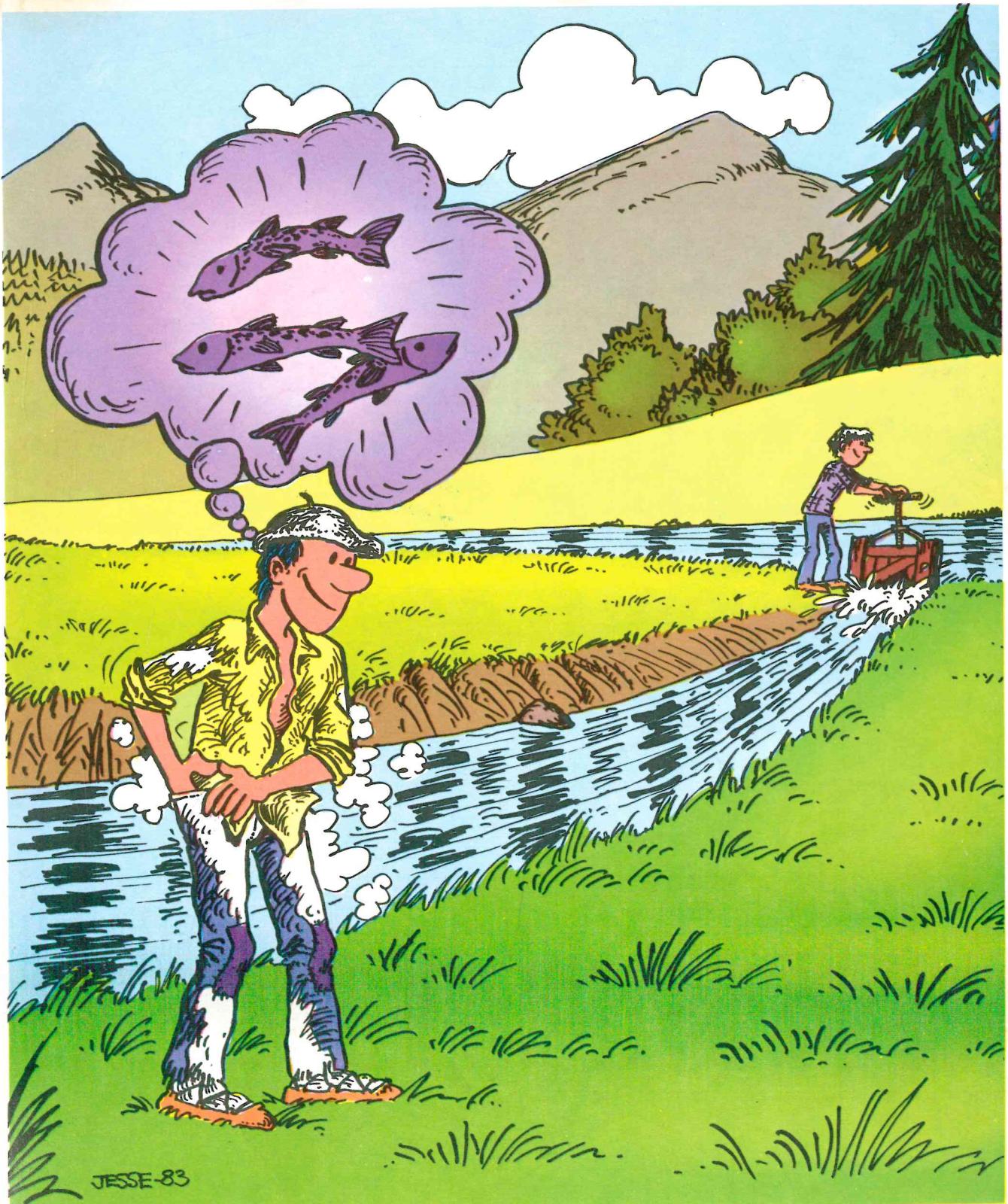
—Amu bakarregaz baietz arrankari bi edo gehiago hartu!, —harria pikatzen egoan tokitik esan eban aitak.

—Ezetz!, erantzun eutsan semeak, uruna edalgiten egoan tokitik.

Baietz eta ezetz, azkenean, dana bertan behera itxi eta, aita semeak, soineko zaharrak jantzia, han joan ziran errotaperantz. Heldu ziranean aitak Praiskuri esan eutsan:

—Orain, nik amua gertatzen dodan bitartean, zuk errota biak gelditu egingo dozuz; halan arrainok errotapean harrapauko doguz.

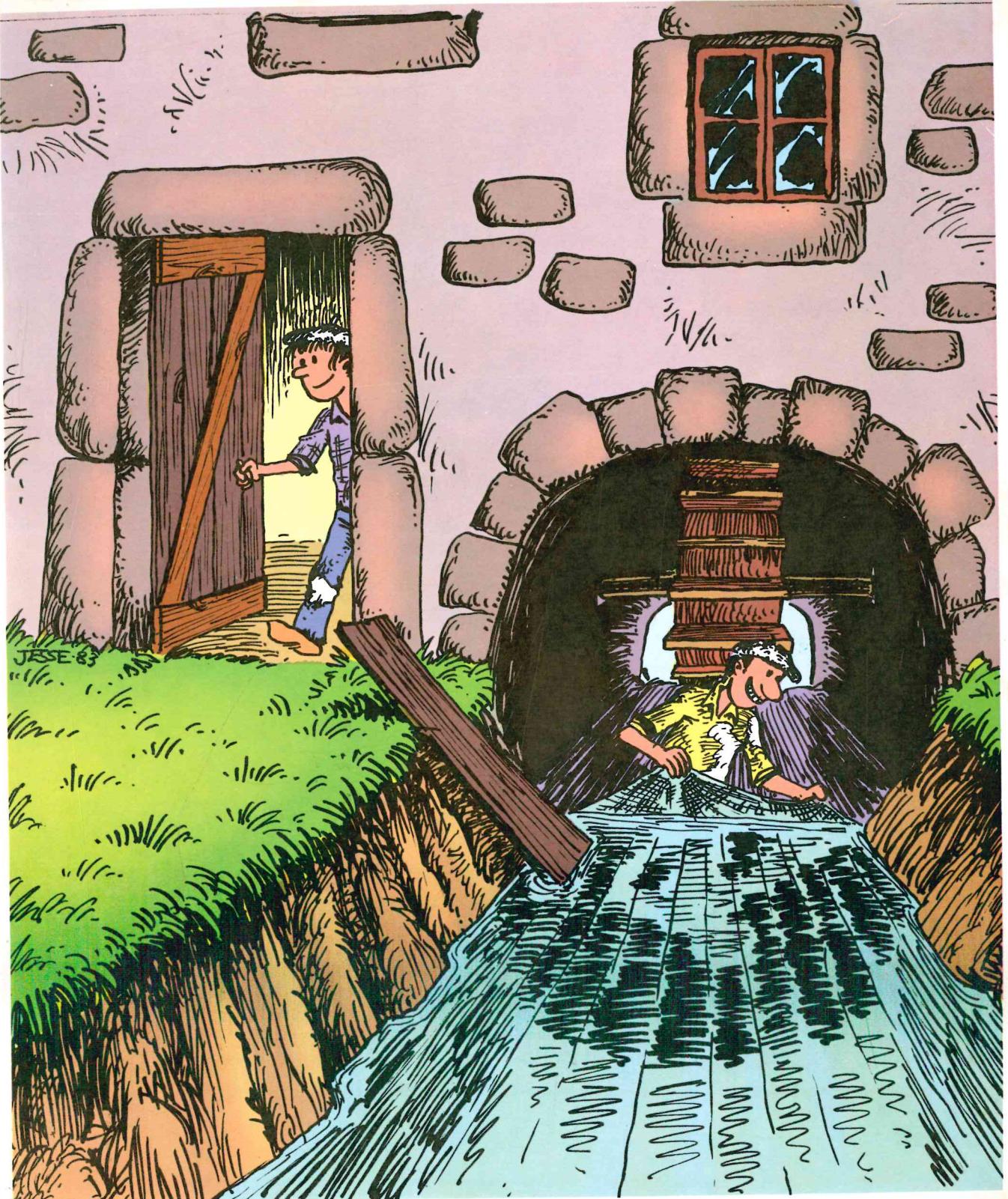

JESSE-83

Semea errotatik zan bitartean, aitak errota-pean "aldik alde", sare bat ipini eban; gero, haga luze batetik dingilizka amu bakar hori be.

Errotak geldituaz batera antaparak beteten hasi ziran eta, errotaperantz etozan urak gelditzen.

Praisku errotapera itzuli zan orduko bere ai-tak ondo kinitu ebazan urarteko harri guztiak, han egozan arrankariak edo keskailuak sarean sartu ei-tezan.

Eta, bere semea heldu zaneko, hartu eban amu-hagea eta bota eban uretzara. Praiskuk ondo ikusi eban txoriharra aidean, amutik dingilizka, baina, ostera, ez sarerik ez arrankaririk ez eban ikus-ten, hain egoan loi ura!

—Aitak, gaur burua makurtu beharko dauala uste dot —inoan bere arterako.

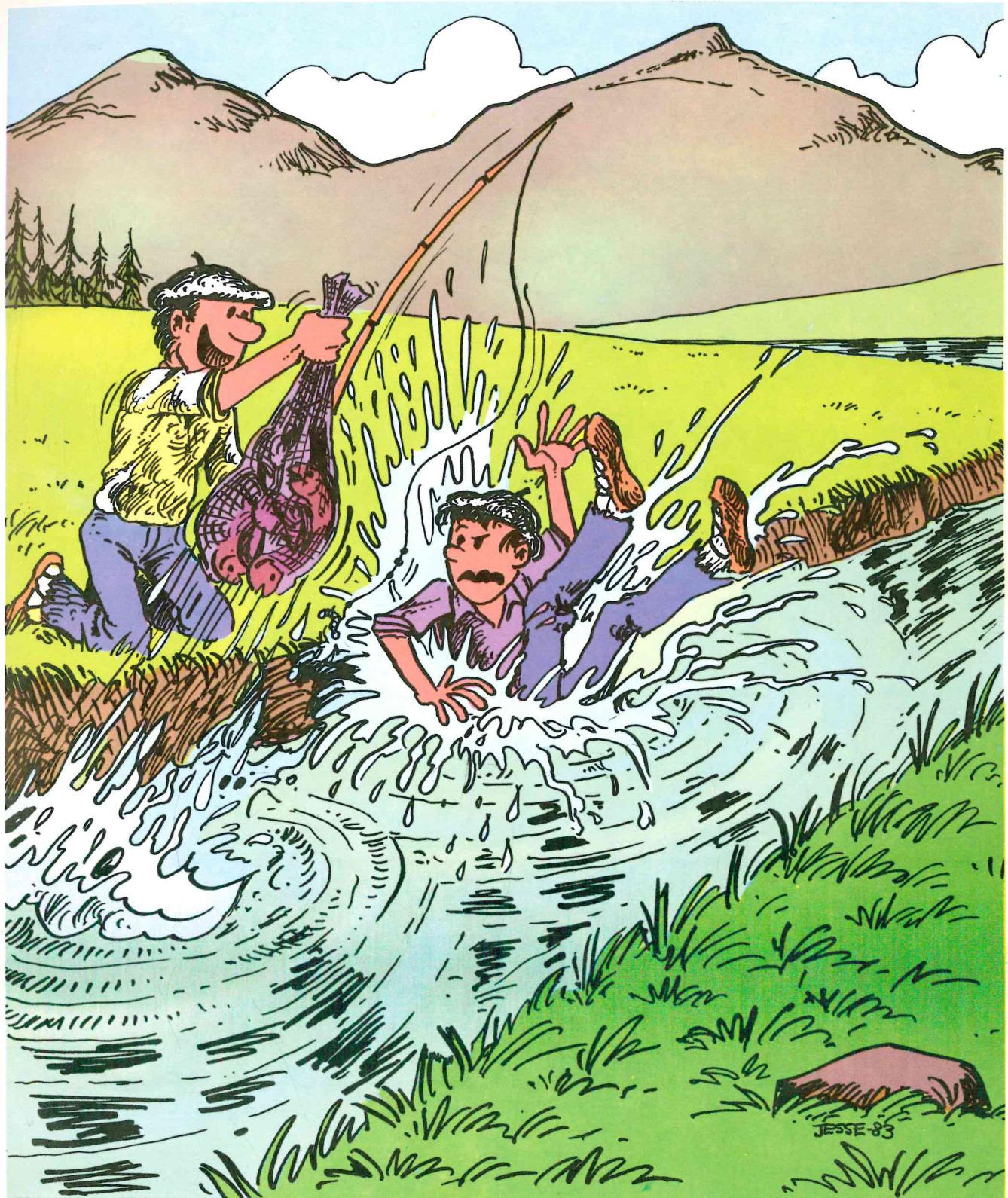
Halako baten, aitak txuagaz eskuak igurdi eta
esan eutsan:

—Zer seme, arrankariok aterako ete joguzak
ba?

—Bai aita —belarritik belarrirainoko irribarrea-
gaz erantzun eutsan semeak.

Orduan aitak, amua bertan behera itxi, sare-
ri alde bietatik heldu eta... Oi!, bost arrankari eta
hamabi keskailu!

Praisku, hartu eban ikareagaz, uretara jausi
zan.

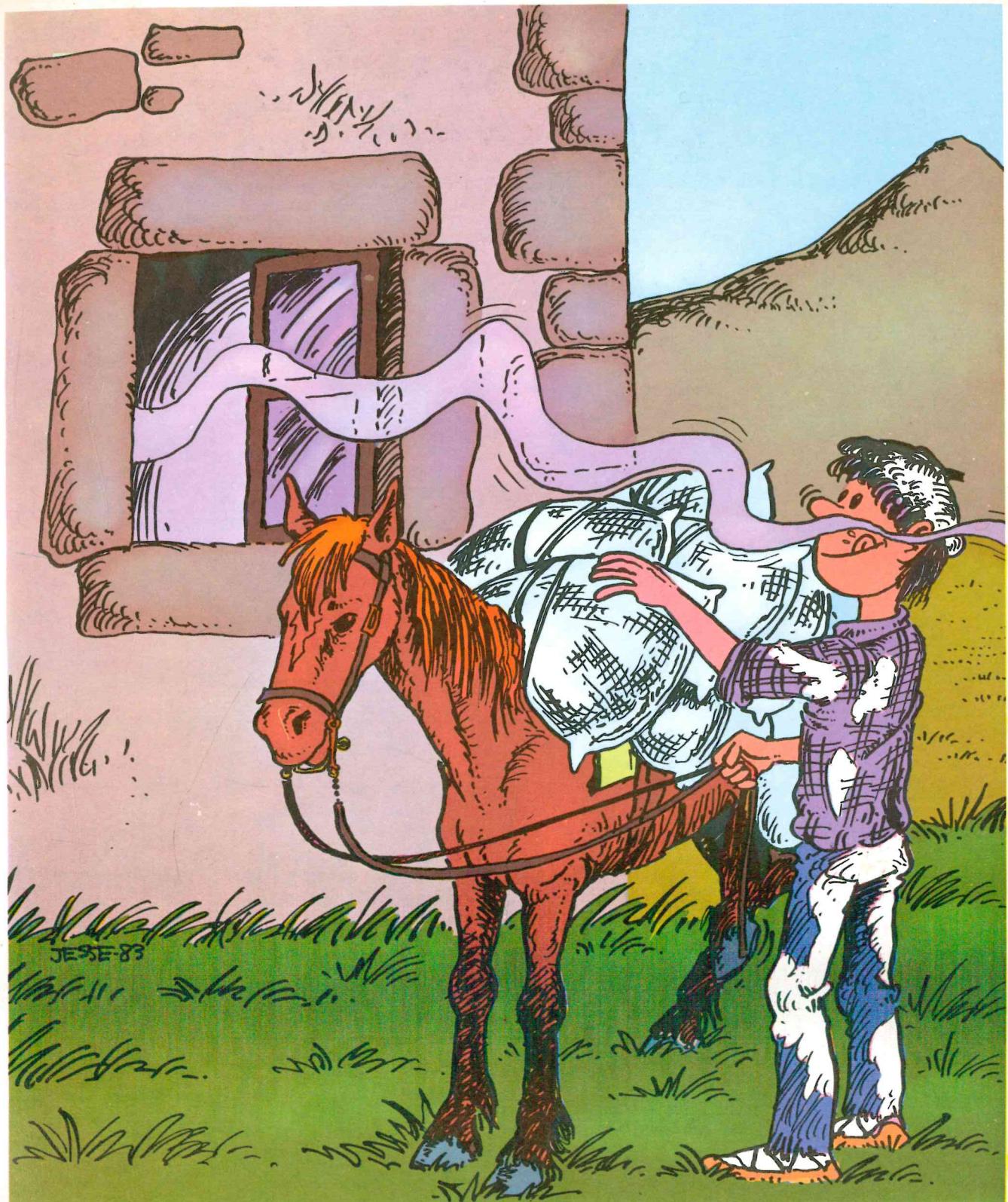

—Aita, horrek ez dau balio! —esan eutsan zutuntzen zan bitartean.

—Ezetz? ba, esandako moduan, amu bategaz harrapatu dodaz. Txoriharren usainera etorri dozak eta...

Nahiz eta lehenengotan hasarre egon, gure mutilari laster etorri jakon umorea, suetean “arrankari usain” goxoa asmau ebanean.

Gero, ehiotako harto eta gari zorroak zaldi gainean ipini eta zorro honeen jaubeen etxeetatik banandu ebazan.

Iluntzean, aitak “abarka-zuloak” zarkinegaz konpontzen ebazan bitartean, Praiskuk, amari korta-beharrak egiten lagundu eutsan.

Lan honeek amaitu eta, oiloak otaratu ziranen, eurak ere lotara joan ziran.

Gabe horretan gure Praisku amesetatsu ibili zan: Behin errotarria egaz ikusten eban, behin garigarbituteko makinea apurtuta.

Goizalderantz, ostera, amets polit bat egin eban:

Zorro banatzen ebilen egun euritsu baten, sagarpe baten, hiru katakumetxogaz katu-ama aurkitu eban. Euria goian-behean zan eta, ahalegin handiak egin arren, katu-ameak ezin ebazan hiru katakumetxoak batera estali.

Praiskuk urunez zuritutako buruan eukan txapela hiru palutxoren gainean ipini eban eta kataku-meok estaltzeko moduko aterpea egin; gero, bere bidetik jarraitu eban.

Handik lasterrera, erdi negarrez, neska kolore-gorri bat aurkitu eban.

—Ene neskato! Nor zara? Zergaitik zagoz erdi negarrez?

JESSE
83

Ni Maintontxo naz eta, nire katuak hiru kata-kumetxogaz etxetik alde egin daualako nago erdi negarrez. Baten bat errekara botako deutsagula pentsatu dau eta..., begitu, orain euri zaparrada hon-nek hilgo deutsoz hirurak.

Praiskuk, sudur-zapitzat erabilten eban trapu txatala boltsatik atera eta, negar anpoluak kendu eutsazan.

Gero, esan eutsan:

—Ez zaitez arduratu hirurak txapelpean itxi
dodaz eta...

—Egia ez da izango? Orraitiño liño ederragaz
zapi polit bat josiko deutsut ba!

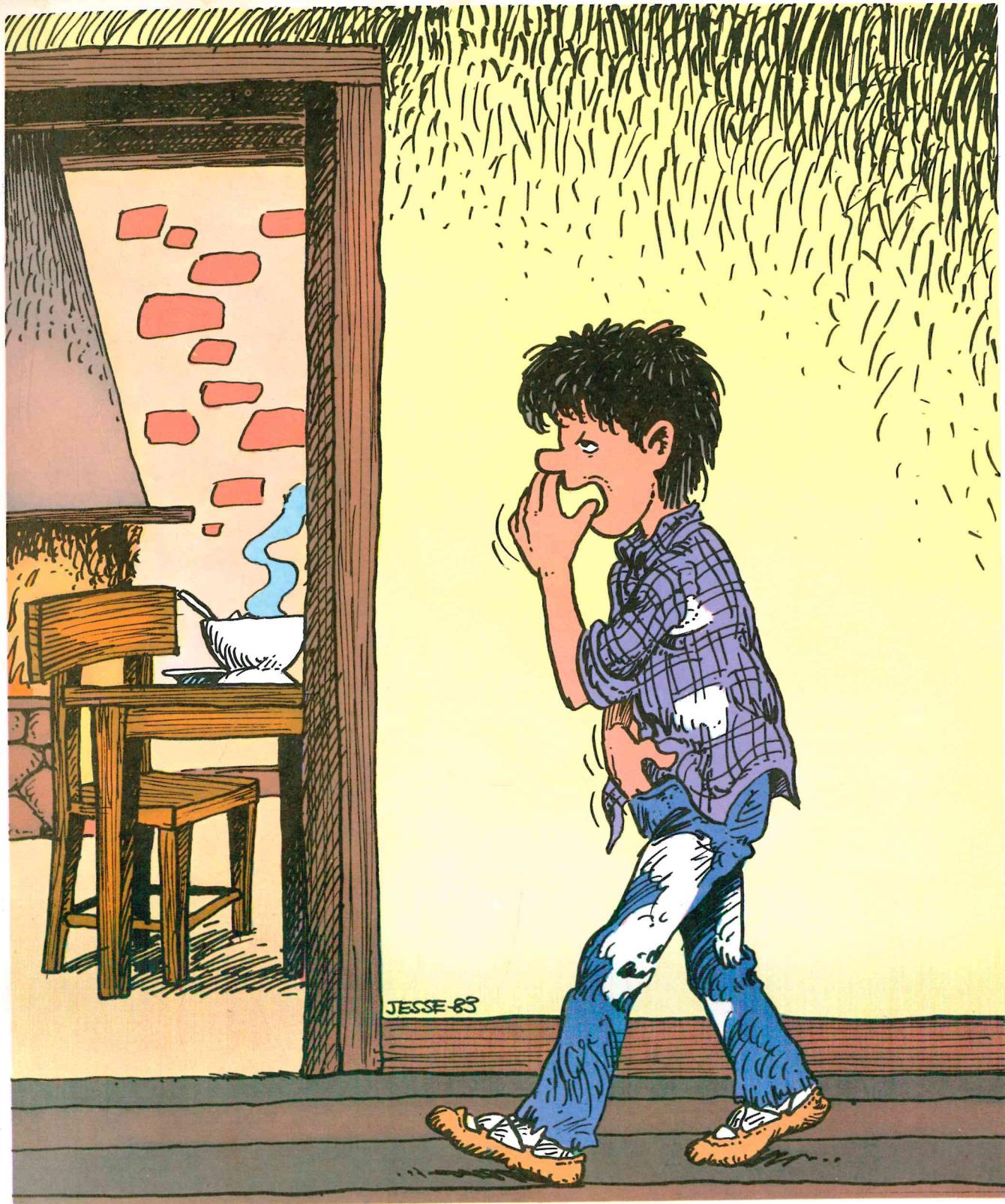
Baina, ai umetxoak; argi kanpaiak jo eta gure
Praisku itzartu egin zan.

—Praisku! Antaparak garbitzeko jagi beharko
dogu ba —esan eutsan aitak bere gelatik.

Birritan pentsatu barik, aitiaren bat egin, pra-
ka zaharrak garrikoagaz ondo lotu, buruan txapel
zuria ipini eta gosaltzeko, suetera joan zan.

Arto-sopaz bete-bete eginda, porponta zabal-
duten joan zan.

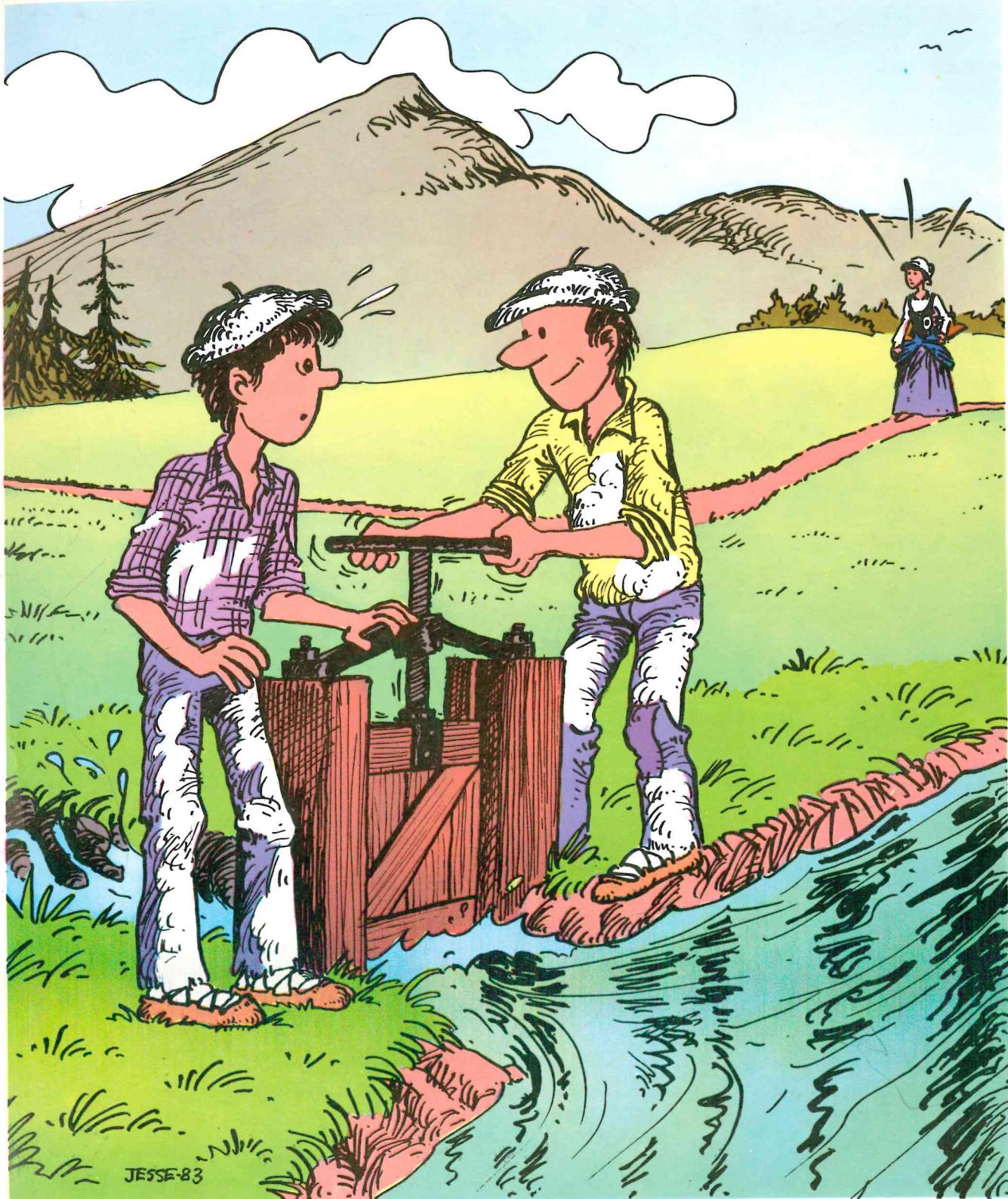

Aita semeok behar hori egiten ebilzala, anta-para gainetik egoan estartatik joskile galant bat etorrela ikusi eben. Besapean josteko makinea ekarren.

—Horixe dok! —esan eban Praiskuk.

—Nor? —itandu eutsan aitak izerdia kentzen eban bitartean.

—Ba, nor izango da ba, nire amesetako Main-tontxo!

Aita eta Praisku konturatu orduko joskilea euren ondoan egoan, irribarreka.

—Egunon, aita-seme errotariok!

—Egunon! erantzun eutsan Markosek. Praiskuri, berbeak ere ez eutsan urteten.

—Nor eta nongoa zara ba?, —itandu eutsan Markosek.

—Ni Kasilda Orozkokoaren lobea naz, izekoari lagunduten etorri naz.

Joskilea bada, prakei txatalak ipinten geurera
be etorri beharko dau, ezta aita? —esan eban Praiskuk.

Pozik be joango zala esan eta aita-semeok
euren lanean itxita, bere bidean jarraitu eban joski-
le kolore gorriak.

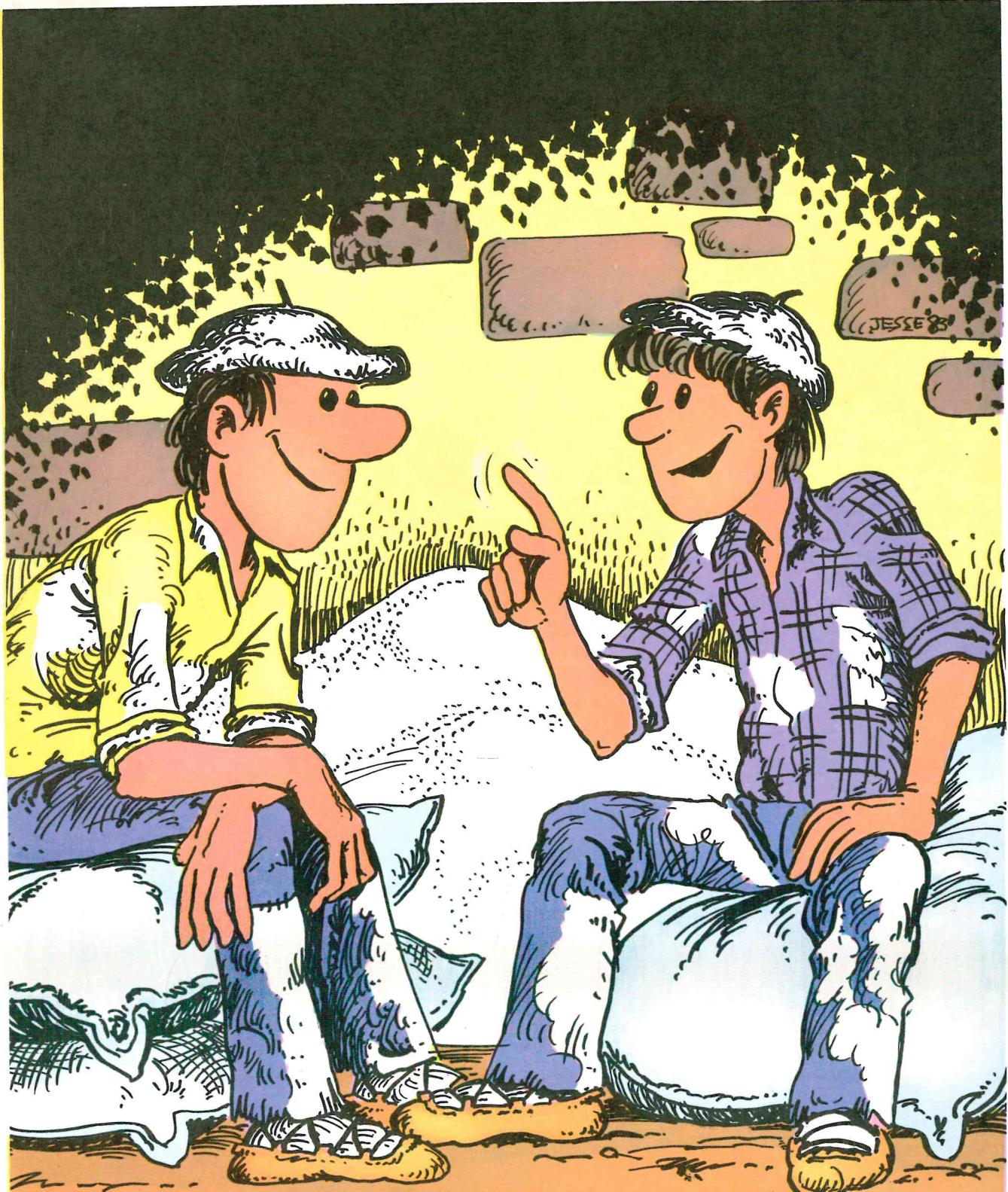

—Aita, posture bat egin behar dogu!, —esan
eban dar-dar egoan Praiskuk.

—Ia ba, bota!

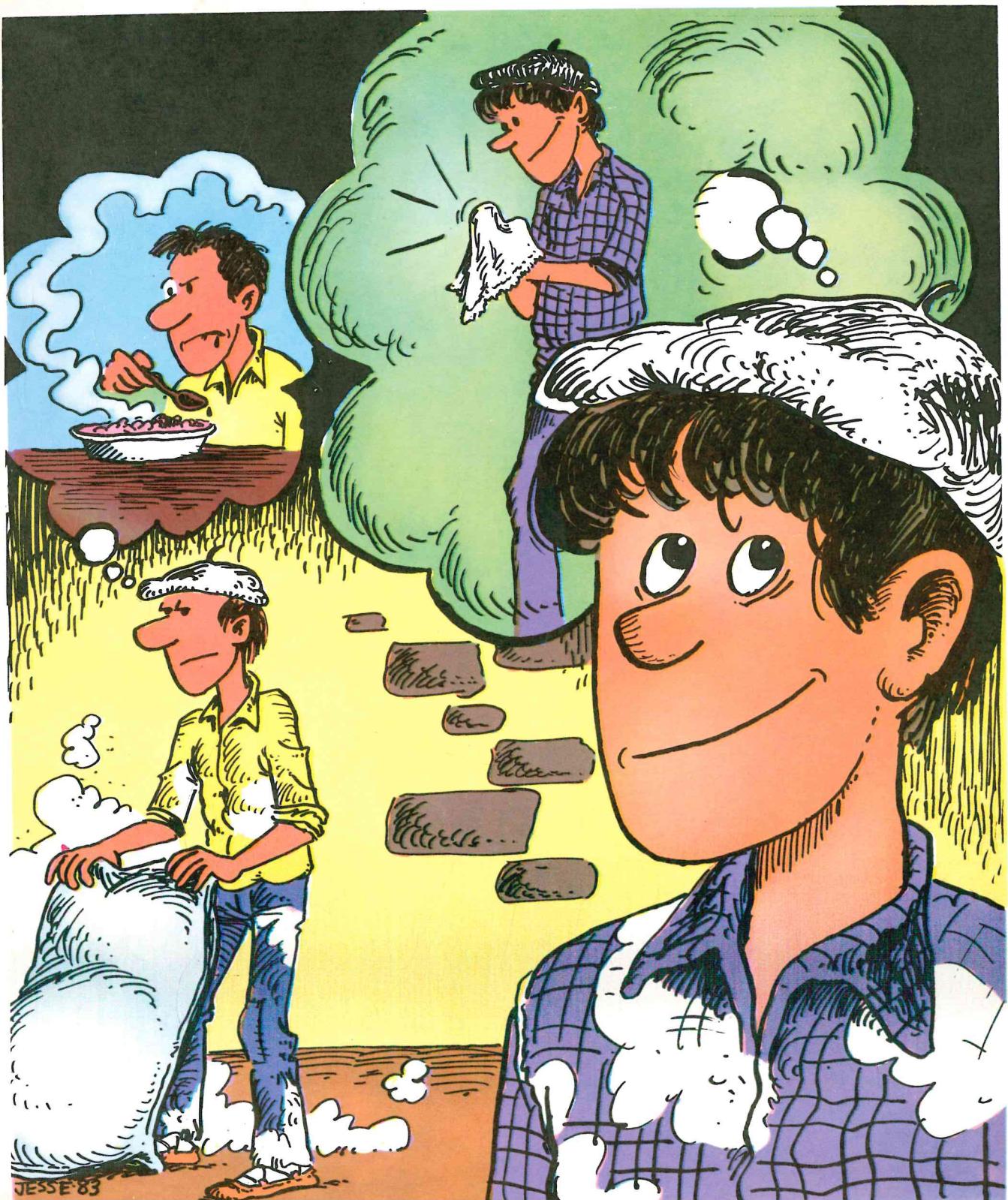
—Ba, baietz errotarien semea, joskile kolore
gorri polit bategaz ezkondu?

—Hori, denporeak esan beharko jok!

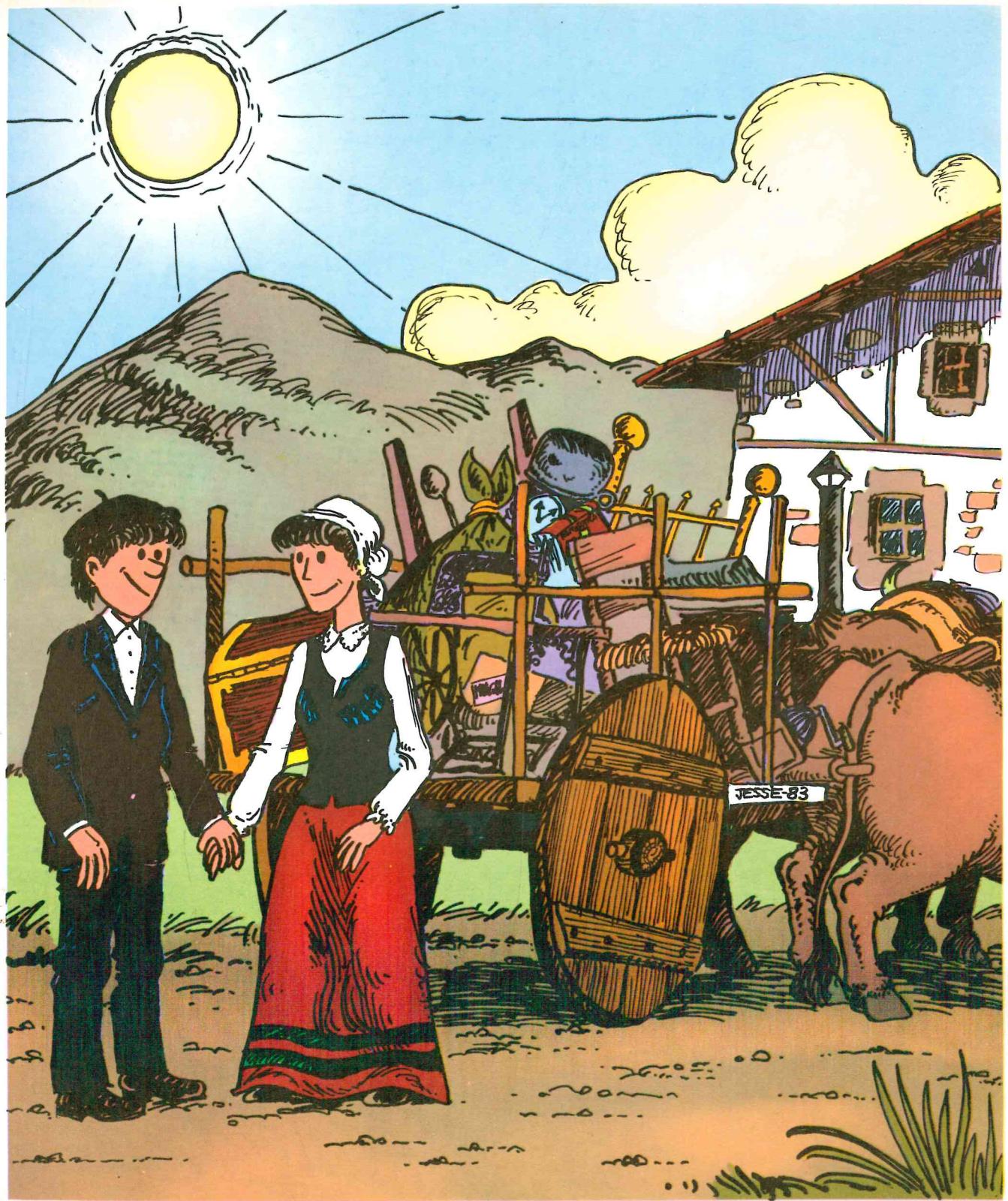
—Dana dala ta, ba dakik gero, joskilea bizi
dan etxeau, babak egosi barik jan behar izaten do-
zakela?

—Bai, baina, nire poltsikoan liño ederreko
zapia ez da faltako...

Errazoi faltarik ez eukan Praiskuk. Handik urte gitxira ezteguak ospatu ziran eta, Markosek, nahiz eta posturea galdu, Maintontxo errentzat oso pozik hartu eban.

“Handik atzine” Olabarriko errotan zoriontasuna sekula ez zan faltau.

UMEENTZAKO IPUIN-TXORTA

- 1.—MARI ANBOTON ETA GORBEAN, Juan Manuel Etxebarria
- 2.—BAKOITZARI BERA, Ramón Etxebarria
- 3.—TXOLINTXU ETA NEKANETXU, Bibiñe Pujana - L. C. Abeal
- 4.—KARRAMARROEN IBILALDIA, Felix Zubiaga
- 5.—FRAKOTE IKERLARI, Ana Arruza
- 6.—MARI ANBOTOKOREN IBILALDIAK, Josu Penades Bilbao
- 7.—KUKUAMETS, Juantxu Rekalde
- 8.—BASAJAUNAK, Juan Manuel Etxebarria
- 9.—AMAMAREN ABERETXOAK, Bibiñe Pujana
- 10.—LAMIÑAK, Juan Manuel Etxebarria
- 11.—KUKU PASOTA, Felix Zubiaga
- 12.—TXITXIBURRUNTZI ETA ARATOSTE, Bibiñe Pujana
- 13.—HALABEHARREZ MEDIKU, Felix Zubiaga
- 14.—IBANENTZAKO ARGIA APUR BAT, Edurne Urkiola
- 15.—MAINTON ETA PRAISKU, Bibiñe Pujana
- 16.—ABEREAK, Igone Magunagoitia
- 17.—ONDO IKASITAKOAREN AGERBIDEA, Ramon Etxebarria
- 18.—KISMI ETA OLENTZERO, Juan Manuel Etxebarria
- 19.—PERU TA MARIXA, Sabin Barruetabeña
- 20.—PERU TA MARIXA, Sabin Barruetabeña
- 21.—PERU TA MARIXA, Sabin Barruetabeña
- 22.—PERU TA MARIXA, Sabin Barruetabeña
- 23.—ARPEKO MARI, Eusebio Erkiaga
- 24.—SAN MARTINTXO, Juan Manuel Etxebarria

